

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพระโขนง

วันที่ ๑๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

สำเนาถูกต้อง

กมอรรถ

(นางศุภาวรรณ เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรมชำนาญงาน

๑๒ ก.พ. ๒๕๖๒

{	ระหว่าง	นางสาวพรทรัพย์ คณโฑเงิน		โจทก์
		นายสุเสรี ตะเวทิกุล	ที่ ๑	
		นางสาวอังกราดา ปรัชญาทวี	ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ลักทรัพย์ รับของโจร

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ ชั้นที่ ๑๑ อาคารเอ และห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ชั้นที่ ๒๔ อาคารบี ในอาคารชุดอัสตัน สุขุมวิท ๒๒ ตำบลคลองเตย อำเภอคลองเตย (พระโขนง) กรุงเทพมหานคร โดยโจทก์ใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองห้อง แทนโจทก์ ต่อมาวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันกระทำความผิด กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ ไปแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่ร้อยตำรวจเอกพัฒนาพงศ์ ศิริเจริญนำ เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ ให้จดข้อความลงในรายงานประจำวัน รับแจ้งเอกสารหายอันเป็นเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ และเลขที่ ๓๔ ข้างต้นได้สูญหายไป ความจริงจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่า

/กรรมสิทธิ์ห้องชุด...

127/2

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๒ -

กรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองห้องเป็นของโจทก์ โดยโจทก์ใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งสองห้อง แทนโจทก์ และหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของโจทก์ และจำเลยทั้งสอง ร่วมกันไปแจ้งว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหายไป ต่อมาในวันเดียวกัน จำเลยทั้งสองร่วมกันเจตนาทุจริต กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ นำรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายดังกล่าวไปร่วมกัน แจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินกรุงเทพ สาขาพระโขนง ให้จดข้อความ ลงบันทึกถ้อยคำขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด อันเป็นเอกสารซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็น พยานหลักฐานว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวหายไป เพื่อขอรับใบแทนฉบับเดิมอันเป็นความเท็จ เจ้าพนักงานที่ดินหลงเชื่อจึงมีคำสั่งให้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับใหม่ให้จำเลยที่ ๑ ทำให้โจทก์ ได้รับความเสียหาย และโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่เจ้าพนักงานที่ดินหรือประชาชน ต่อมาวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองร่วมกันลักทรัพย์กรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ และเลขที่ ๓๔ ชำงต้นที่เป็นของโจทก์ไปโดยทุจริต โดยสมคบกันโอนขายฝากห้องชุด ทั้งสองห้องให้กับนายตีปิก นารุลา โดยจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ ทำสัญญาขายฝากแก่นายตีปิก ซึ่งไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ จำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่ากรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองห้อง เป็นของโจทก์ โดยใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดทั้งสองแทนโจทก์ โดยการแย่งเอาไปซึ่ง กรรมสิทธิ์ของโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย หรือมิเช่นนั้นตามวันเวลาดังกล่าวหลังจากที่ จำเลยที่ ๑ ลักทรัพย์ถึงวันเวลาที่นายตีปิกรับซื้อฝากทรัพย์ของโจทก์ จำเลยที่ ๒ ได้ช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดๆ ซึ่งทรัพย์ของโจทก์ ที่ถูกลักไป จากจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่า เป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์

/และระหว่าง...

(แผ่นที่ ๒ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๓ -

และระหว่างวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน และเวลากลางคืน ต่อเนื่องกัน ระหว่างที่โจทก์ผ่อนชำระห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ข้างต้น โจทก์ซึ่งใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ ถูกรวมสิทธิห้องชุดดังกล่าวแทนโจทก์ โดยเป็นผู้ทำสัญญาจำนองกับทางธนาคาร แต่จำเลยที่ ๑ โดยทุจริตนำเงินส่วนที่ค้างชำระในห้องชุดดังกล่าวไปชำระต่อธนาคารจนครบถ้วน และไถ่ถอนกรรมสิทธิ์จำนอง และนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวออกมาโดยโจทก์ไม่ได้รู้เห็นยินยอม ต่อมา วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองร่วมกันลักทรัพย์กรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ดังกล่าว ซึ่งเป็นของโจทก์ไปโดยทุจริต และได้สมคบกันโอนขายห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ไปให้กับจำเลยที่ ๒ ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ขายฝากห้องชุดดังกล่าวให้นายตีปึก นารุลา โดยโจทก์ ไม่ได้รู้เห็นยินยอม ซึ่งจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่า กรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวเป็นของโจทก์ โดยโจทก์ ใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ ถูกรวมสิทธิในห้องชุดแทนโจทก์ อันเป็นการแย่งกรรมสิทธิ์ของโจทก์ไป ทำให้โจทก์ ได้รับความเสียหาย หรือมีเช่นนั้นระหว่างวันเวลาดังกล่าวภายหลังจากที่จำเลยที่ ๑ ไถ่ถอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งเป็นทรัพย์สินของโจทก์ถึงเวลาที่จำเลยที่ ๒ รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดนี้จากจำเลยที่ ๑ จากนั้น จำเลยที่ ๒ ช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาไปเสีย รับจํานำ หรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินของโจทก์ที่ถูกรับไปจากจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ รู้รู้แล้วว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๙๐, ๙๑, ๑๓๗, ๒๖๗, ๒๖๘, ๓๓๕ (๗) และขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๒ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗, ๙๑

ศาลได้สอบสวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลประทับฟ้องไว้พิจารณา

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

/พิเคราะห์...

(แผ่นที่ ๓ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๘๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๔ -

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และของจำเลยทั้งสองแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้น ฟังได้ว่า ตามวันเวลา และสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ซื้อถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ - ๓๔ ชั้นที่ ๑๑ อาคารเอ และห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ชั้นที่ ๒๔ อาคารบี อาคารชุดอภัสตัน สุขุมวิท ๒๒ ตำบลคลองเตย อำเภอคลองเตย (พระโขนง), พระโขนง กรุงเทพมหานคร ต่อมาจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ ไปแจ้งความต่อร้อยตำรวจเอกพัฒน์พงศ์ ศิริเจริญนำ เจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ ว่าต้นฉบับหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ - ๓๔ สูญหายไป ตามเอกสารหมาย จ. ๑๖ จากนั้นจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ นำบันทึกประจำวันแจ้งเอกสารหาย ดังกล่าวไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง เพื่อขอออกใบแทนหนังสือ กรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองห้องแทนฉบับเดิม และเมื่อดำเนินการตามระเบียบของกรมที่ดินแล้ว เจ้าพนักงานที่ดินได้ออกใบแทนให้ ตามคำขอใบแทน เอกสารหมาย จ. ๒๑ จ. ๒๒ และ จ. ๒๗ จากนั้น จำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ นำห้องชุดทั้งสองห้องไปจดทะเบียนขายฝากให้กับนายตีปิก นารุลา ในราคา ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดเวลาไถ่คืนภายใน ๖ เดือน ตามสัญญาขายฝาก และหนังสือ กรรมสิทธิ์ห้องชุด เอกสารหมาย จ. ๒๘ จ. ๓๒ และ จ. ๓๓ นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ ได้ไถ่ถอนจำนอง ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ จากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) แล้วขายห้องชุดดังกล่าวให้กับ จำเลยที่ ๒ แล้วจำเลยที่ ๒ นำห้องชุดนี้ไปขายฝากให้กับนายตีปิก นารุลา ในราคา ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดเวลาไถ่คืนภายใน ๖ เดือน ตามสัญญาขายฝาก และหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เอกสารหมาย จ. ๒๙ ถึง จ. ๓๑

/คดีมีปัญหา...

(แผ่นที่ ๔ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๕ -

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โจทก์มีตัวโจทก์ มาเบิกความว่าเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๕๑ พยานรู้จักกับจำเลยที่ ๑ ติดต่อกิจการเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ พยานก่อตั้งบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด แต่ได้ให้จำเลยที่ ๑ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจแทน เนื่องจากก่อนหน้านี้พยานก่อตั้งบริษัทแอสเซทโกรว์เวอร์ จำกัด และเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ตามหนังสือรับรอง เอกสารหมาย จ. ๔ แต่ถูกเจ้าหน้าที่ฟ้องล้มละลาย เจ้าพนักงานพิทักษ์มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด และศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย ตามเอกสารหมาย จ. ๕ พยานเข้าใจว่าตนเองเป็นบุคคลล้มละลาย ต่อมาพยานสนใจซื้อห้องชุด เลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ พยานจึงปรึกษาจำเลยที่ ๑ โดยให้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ แทน พยานเป็นผู้ซื้อห้องชุดทั้งสองห้องนี้ในราคา ๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท ชำระเป็นเงินสด ตามเอกสารหมาย จ. ๒๕ และ จ. ๒๖ และพยานเป็นผู้ชำระค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าส่วนกลาง และ ค่าประกันภัยห้องชุดทั้งสอง ตามเอกสารหมาย จ.๑๓ จากนั้นพยานซื้อห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ในราคา ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยชำระเงินดาวน์ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือพยานให้จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจาก ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสุขุมวิท ๔๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ซื้อและถือกรรมสิทธิ์แทนเช่นเดียวกัน พยานเป็นผู้ชำระค่างวดเดือนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ให้กับธนาคาร โดยนำบัตรประจำตัวผู้กู้ที่ระบุชื่อจำเลยที่ ๑ ไปประกอบการชำระเงินงวด ทั้งนี้พยานได้จัดทำ รายการผ่อนชำระห้องชุดนี้ ตามเอกสารหมาย จ. ๗ และเป็นผู้เก็บใบเสร็จรับเงินไว้ ตามเอกสาร หมาย จ. ๘ จำเลยที่ ๑ ยอมรับว่าห้องชุดพิพาททั้งสามห้องไม่ใช่ของตนเองและยินยอมโอนกรรมสิทธิ์ ห้องชุดทั้งหมดคืนให้กับพยาน ตามจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) เอกสารหมาย จ. ๑๔ โจทก์ยังมี

/นางสาวอรุณลักษณ์...

(แผ่นที่ ๕ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๖ -

นางสาวอรุณลักษณ์ ตันตุลเวสส บุตรสาวของโจทก์ เป็นพยานเบิกความว่า โจทก์เป็นเจ้าของห้องชุดพิพาท ทั้งสามห้อง เนื่องจากโจทก์เป็นผู้ซื้อและผ่อนชำระให้กับธนาคาร พยานเคยเข้าไปพักอาศัยห้องชุด เลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ หลังจากนั้นไม่นานมานี้ บุตรชายโจทก์ มาพักอาศัยแทน ส่วนโจทก์พักอาศัยห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ โจทก์ให้พยานไปเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากของบริษัทอะโกลว์ อินเตอร์ เวนเจอร์ จำกัด ที่พยาน เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ตามเอกสารหมาย จ. ๑๙ มาชำระเงินที่ค้างชำระให้กับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวนเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท และค่าทนายความ ๓๐,๙๓๖ บาท ตามใบเสร็จรับเงิน เอกสารหมาย จ.๘ บริษัทนี้โจทก์เป็นผู้ก่อตั้ง เห็นว่า ก่อนหน้านี้โจทก์และลูก ๆ ได้พักอาศัยสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหมู่บ้านนนทवन ย่านวัชรพล หรือที่คอนโดมิเนียมพลูเลอดัน สุขุมวิท ๕๖ แต่ภายหลังจาก ที่มีการซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้อง โจทก์ นางสาวอรุณลักษณ์ และนายณานูวัฒน์ บุตรของโจทก์จึง ได้เข้าไปพักอาศัยอยู่จนกระทั่งถึงปัจจุบัน เมื่อพิจารณาถึงรายได้และสถานะการเงินของโจทก์ ปรากฏว่า ก่อนที่จะมีการซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ โจทก์ก่อตั้งบริษัทแอสเซทโกรว์เวอร์ จำกัด ตามเอกสารหมาย จ. ๔ ระหว่างนั้นลูกเจ้านี้ฟ้องล้มละลาย เจ้าพนักงานมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์และ ศาลมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย ตามเอกสารหมาย จ. ๕ ตามลำดับ จากนั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และ พ.ศ. ๒๕๕๕ โจทก์ดำเนินธุรกิจโดยก่อตั้งบริษัทอีก ๒ แห่ง คือ บริษัทอะโกลว์ อินเตอร์ เวนเจอร์ จำกัด และบริษัทไอสตาร์ อีเว้นท์ แอนด์ เทรนนิ่ง จำกัด ตามหนังสือรับรอง เอกสารหมาย จ.๑๗ และ จ. ๑๘ โดยให้นางสาวอรุณลักษณ์ ตันตุลเวสส ซึ่งเป็นบุตรสาวเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ จะเห็นได้ว่าการที่ โจทก์มิได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจทั้งสองบริษัทนี้ น่าเชื่อว่าโจทก์เข้าใจว่าตนเองถูกศาลล้มละลายกลาง

/พิพากษา...

(แผ่นที่ ๖ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๗ -

พิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย จึงให้นางสาวอรุณลักษณ์ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจแทน ระหว่างนั้น โจทก์รู้จักกับจำเลยที่ ๑ ขณะนั้นจำเลยที่ ๑ เป็นอดีตเอกอัครราชทูต มีความน่าเชื่อถือ จึงเชื่อว่าโจทก์ซื้อกิจการบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด โดยให้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่และเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารหมาย จ. ๒ และหนังสือรับรอง เอกสารหมาย ล. ๒ ซึ่งการที่เป็นเจ้าของบริษัททั้งสามแห่งข้างต้นและดำเนินธุรกิจไปด้วยดีมาโดยตลอด โจทก์ย่อมมีรายได้และสถานะทางการเงินเพียงพอที่จะซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้องนี้ได้ ที่จำเลยที่ ๑ ต่อบอกว่าตนเองเป็นผู้ซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้อง โดยมีการชำระเงินสดซื้อห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ และขอกู้ยืมจากทางธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสุขุมวิท ๔๕ เพื่อซื้อห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ นั้น ได้ความจากจำเลยที่ ๑ ตอบคำถามค้านทนายโจทก์ว่า เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ พยานได้จดทะเบียนหย่าขาดกับนางลักขณา ตะเวทิกุล (ดิษยะศรีน) ภรรยาโดยตกลงยกทรัพย์สินทั้งหมดให้นางลักขณา และลูก ๆ รวมถึงโรงเรียนนานาชาติ และจำเลยที่ ๑ ยังถูกศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ชดใช้เงินให้กับกระทรวงการต่างประเทศ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา เอกสารหมาย จ. ๑๒ ซึ่งจนถึงปัจจุบันจำเลยที่ ๑ ยังไม่สามารถชำระเงินให้แก่เจ้าหนี้ครบถ้วน ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าช่วงระยะเวลาทั้งก่อนที่ จะซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้อง และระหว่างที่มีการผ่อนชำระเงินงวดให้กับธนาคาร จำเลยที่ ๑ ไม่มีรายได้เพียงพอที่จะซื้อห้องชุดทั้งหมดนี้ได้ และยังคงมีหนี้สินอยู่กับเจ้าหนี้รายอื่น และที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีหนังสือทวงถามขอให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ ตามเอกสารหมาย ล. ๕ แต่จำเลยที่ ๑ นำหนังสือฉบับนี้มาให้โจทก์ และโจทก์ให้นางสาวอรุณลักษณ์ ไปเบิกถอนบัญชีเงินฝากของบริษัทอะโกลว์ อินเตอร์ เวนเจอร์ จำกัด จำนวนเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ. ๑๙

/เพื่อไปชำระ...

(แผ่นที่ ๗ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๘ -

เพื่อไปชำระเงินให้กับธนาคาร เป็นเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท และค่าทนายความ ๓๐,๙๓๖ บาท ซึ่งตรงกับใบเสร็จรับเงิน เอกสารหมาย จ. ๘ ที่ศาลทำเครื่องหมายไว้ ซึ่งการที่นางสาวอรุณลักษณ์เบิกถอนเงินของบริษัทดังกล่าว ก็เพราะบริษัทนี้เป็นของโจทก์ ซึ่งไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้นำเงินจากที่แห่งใด เพื่อให้โจทก์นำไปชำระหนี้ให้กับธนาคาร แต่ที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่าให้โจทก์เบิกถอนเงินของบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด ไปชำระหนี้ดังกล่าวนั้นก็ไม่ได้ปรากฏพยานหลักฐานใด ๆ จึงเป็นข้ออ้างลอย ๆ ข้อเท็จจริงยังได้ความต่อไปว่าโจทก์เป็นผู้เก็บรักษาต้นฉบับหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ และเป็นผู้เก็บใบเสร็จรับเงินที่ผ่อนชำระเงินงวดของห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ รวมทั้งเป็นผู้เก็บรักษาทะเบียนบ้านห้องชุดพิพาททั้งสามห้อง ซึ่งเอกสารทั้งหมดดังกล่าวถือเป็นเอกสารที่สำคัญ จำเลยที่ ๑ ต่อสู้ว่าจำเลยที่ ๑ ไว้วางใจในตัวโจทก์มาก จึงให้โจทก์เป็นผู้เก็บรักษาเอกสารต่าง ๆ นี้ไว้ ภายหลังเมื่อโจทก์ทวงถามต้นฉบับหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ โจทก์บอกว่าหาไม่เจอแล้ว แต่จำเลยที่ ๑ กลับเปิดความตอบคำถามค้ำทนายโจทก์ว่า นอกเหนือจากเอกสารดังกล่าวที่ให้โจทก์เก็บรักษาไว้ แต่ข้าฯ ก็ไม่เคยส่งมอบทรัพย์สินหรือหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือโฉนดที่ดินที่เป็นของข้าฯ เพื่อให้โจทก์เก็บรักษาไว้แต่อย่างใด จะเห็นได้ว่าหากจำเลยที่ ๑ มีความไว้วางใจในตัวโจทก์แล้ว จำเลยที่ ๑ ย่อมจะต้องให้โจทก์เก็บรักษาเอกสารอื่นใดที่สำคัญของจำเลยที่ ๑ บ้างไม่มากนักน้อย แต่กลับปรากฏว่ามีเพียงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้เท่านั้นที่จำเลยที่ ๑ มอบให้โจทก์เป็นผู้เก็บรักษาไว้ นอกจากนี้ที่จำเลยที่ ๑ ต่อสู้ว่าที่ซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้องนี้เพื่อที่จะยกให้บุตรสาวทั้งสามคน แต่ข้อเท็จจริงกลับได้ความว่าจำเลยที่ ๑ มีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) ที่มีการพูดคุยกับโจทก์ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ระบุ

/ทำนองว่า...

(แผ่นที่ ๘ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๙ -

ทำนองว่าทรัพย์สินต่าง ๆ ไม่ใช่ของตนเองแต่เป็นของโจทก์ และใช้ชื่อจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการขอสินเชื่อจากธนาคาร แม้จะมีได้บอกว่าห้องชุดทั้งสามห้องเป็นของโจทก์ แต่พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ตามที่วินิจฉัยข้างต้นชี้ชัดว่าห้องชุดพิพาททั้งสามห้องมิใช่ของจำเลยที่ ๑ แต่อย่างใด ข้ออ้างของจำเลยที่ ๑ จึงมีพิรุณและง่ายต่อการกล่าวอ้าง ดังนั้นพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมามีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้ว่าโจทก์เป็นผู้ซื้อห้องชุดพิพาททั้งสามห้องโดยให้จำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพาททั้งสามห้องแทนโจทก์ พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๑ ไม่สามารถหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ สำหรับจำเลยที่ ๒ โจทก์มิได้นำสืบให้เห็นชัดเจนว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วนรู้เห็นสมคบกับจำเลยที่ ๑ นำห้องชุดพิพาททั้งสามห้องไปขายฝากให้กับนายตีปิก และรับโอนห้องชุดพิพาทเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ จากจำเลยที่ ๑ อย่างไร ถึงแม้โจทก์จะนำสืบอ้างว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีความสัมพันธ์ในฐานะคนรักกัน ตามภาพถ่ายอินสตราแกรม เอกสารหมาย จ. ๓๗ ก็ดีหรือปรากฏภาพถ่ายของบุคคลทั้งสองกำลังร่วมรับประทานอาหารด้วยกัน ตามเอกสารหมาย จ. ๒๐ ก็ดีหรือจำเลยที่ ๒ มีชื่ออยู่ในตามคำฟ้องเลขที่ ๒๐๗/๑๑๖ ถนนงามวงศ์วาน แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งตรงกับที่อยู่บริษัทเอเวอร์ทรี แอนด์ แอสโซซิเอตส์ จำกัด ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ เอกสารหมาย จ. ๓๘ ก็ดี ก็ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๑ หรือได้กระทำความผิดในข้อหาลักทรัพย์หรือรับของโจรตามที่โจทก์กล่าวหาแต่อย่างใด ดังนั้นจึงหาจำต้องวินิจฉัยพยานหลักฐานของจำเลยที่ ๒ อีกต่อไปไม่ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อว่า ต้นฉบับหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ สูญหายไป และในวันเดียวกันจำเลยที่ ๑ นำเอกสารแจ้งความหายดังกล่าวไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง

/โดยมีวัตถุประสงค์...

(แผ่นที่ ๙ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๑๐ -

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าพนักงานที่ดินออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพาททั้งสองห้อง
แทนฉบับเดิม และเจ้าพนักงานที่ดินได้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับใหม่ให้แก่จำเลยที่ ๑
อันเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท จึงให้ลงโทษฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำ
ตามหน้าที่จัดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ โดยประการที่น่าจะเกิด
ความเสียหายแก่โจทก์หรือประชาชน ซึ่งเป็นบทหนักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ และ
เมื่อจำเลยที่ ๑ ได้ใช้หรืออ้างเอกสารดังกล่าวในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่โจทก์หรือประชาชน
จึงต้องลงโทษจำเลยที่ ๑ ฐานใช้เอกสารดังกล่าวแต่กระหนงเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๒๖๘ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๖๗ และจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ นำห้องชุดพิพาท
เลขที่ ๑๔๐/๓๓-๓๔ ไปทำจดทะเบียนขายฝากให้นายตีปิก นารุลา โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์
ต่อมาจำเลยที่ ๑ จดทะเบียนไถ่ถอนจำนองห้องชุดพิพาทเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ จากธนาคารแล้วนำไปขายให้
กับจำเลยที่ ๒ จากนั้นจำเลยที่ ๒ นำห้องชุดนี้ไปขายฝากให้กับนายตีปิก นารุลา โดยโจทก์มิได้รู้เห็น
ยินยอมแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการแย่งกรรมสิทธิ์และการครอบครองห้องชุดพิพาท
ทั้งสามห้องซึ่งเป็นของโจทก์โดยทุจริต จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดฐานลักทรัพย์อีกสองกระหนง เมื่อไม่ปรากฏ
ว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกระทำความผิดด้วย ดังนั้นจำเลยที่ ๑ ย่อมไม่มีความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์โดย
ร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๗) แต่
จำเลยที่ ๑ มีความผิดฐานลักทรัพย์ธรรมดาเท่านั้น ซึ่งศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามที่พิจารณาได้
ความอันเป็นบทกฎหมายที่มีอัตราโทษเบากว่าได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย

/อนึ่ง ภายหลัง...

(แผ่นที่ ๑๐ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๘๙๗/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๑/๒๕๖๑

- ๑๑ -

อนึ่ง ภายหลังกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติยกเลิกอัตราโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗, มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๓๓๔ และใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิดบังคับกับจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

พิพากษาว่าจำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ (เดิม), ๒๖๘ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๖๗ (เดิม), ๓๓๔ (เดิม) การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน แต่ให้ลงโทษฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่โจทก์หรือประชาชน ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่หนักกว่า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ แต่จำเลยที่ ๑ เป็นผู้แจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จและใช้เอกสารนั้น จึงให้ลงโทษฐานใช้หรืออ้างเอกสารแต่กระทงเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ วรรคสอง จำคุก ๑ ปี ฐานลักทรัพย์ จำคุกกรรมสองกระทง ๆ ละ ๖ เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ ๑ เป็นเวลา ๑ ปี ๑๒ เดือน ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๒./

นายณัฐพล พิทักษ์วงศาโรจน์

นายเอกวัตร จินตนาติก

(แผ่นที่ ๑๑ จากจำนวน ๑๑ แผ่น)